

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.505 van 17 mei 2013
in de zaak A. 205.203/XII-6979**

In zake: de ALGEMENE CENTRALE DER OPENBARE DIENSTEN
woonplaats kiezend te 1000 Brussel
Fontainasplein 9-11

tegen:

de HOGESCHOOL GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 juni 2012, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van de Raad van Bestuur van de Hogeschool Gent van 18 april 2012 betreffende ‘Invulling van de functies van vakgroepvoorzitter en opleidingsvoorzitter’ (V/RVB/2012/DPO/3004) in de mate dat in punt 1.2.1.2. Toelatingsvoorwaarden voor de functie van opleidingsvoorzitter [ten gunste van de zittende voorzitters een] overgangsmaatregel wordt ingevoerd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 april 2013.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nathalie Swartebroeckx, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker zetelt als representatieve vakorganisatie in het hogeschoolonderhandelingscomité van de Hogeschool Gent.

3.2. Op 6 maart 2012 wordt in dit hogeschoolonderhandelingscomité (HOC) een protocol van akkoord ondertekend over de invoering van een reglement betreffende de invulling van de functies van vakgroepvoorzitter en opleidingsvoorzitter.

De volgende toelichting wordt hierbij gegeven:

“Met de beslissing van de raad van bestuur van 7 december 2011 is gestart met de herziening van de werking van de vakgroepen en de opleidingscommissies voor de faculteiten Mens en Welzijn, Natuur en Techniek, Bedrijf en Organisatie en de school of arts KASK-Koninklijk Conservatorium. Hierbij zijn de basisprincipes goedgekeurd (B/RVB/2011/DPO/3010 en B/RVB/2011/DOW/1014).

In afwachting van de reorganisatie van de vakgroepen en de opleidingscommissies en de herdefiniëring van de functies van de respectieve voorzitters en om de continuïteit van het onderwijs te garanderen zijn de voorzitterschappen gecontinueerd voor de duur van het academiejaar 2011-2012 (B/RVB/2011/ALG/0003).

In het kader van de lopende reorganisatie en de herdefiniëring van de voorzitterschappen wordt aan het hogeschoolonderhandelingscomité het profiel, de vergoeding en de selectieprocedure voor de functie van vakgroepvoorzitter en de functie van opleidingsvoorzitter ter onderhandeling voorgelegd.”

In bedoeld reglement worden voor de functie van opleidingsvoorzitter als toelatingsvoorwaarden vermeld:

“1.2.1.2 Toelatingsvoorwaarden

Om in aanmerking te komen voor de functie van opleidingsvoorzitter moet de kandidaat voor een opdracht van minstens 60% van de voltijdse betrekking zijn benoemd of zijn aangesteld in een vacante betrekking na een externe selectieprocedure in het ambt van hoogleraar, (artistiek) docent, (artistiek) hoofddocent, vastbenoemd assistent, hoofdlector of lector.”

3.3. Op 18 april 2012 beslist de raad van bestuur van de hogeschool de voornoemde bepaling als volgt aan te vullen:

“Ingaand op vragen die daarover vanuit de basis zijn gesteld treft de raad van bestuur daarnaast volgende overgangsmaatregel betreffende de toelatingsvoorwaarden voor de functie van opleidingsvoorzitter:

Kandidaten die het ambt van praktijklector of hoofdpraktijklector bekleden, komen voor zover zij voldoen aan de overige toelatingsvoorwaarden voor de invulling van de functie vanaf het academiejaar 2012-2013, ook in aanmerking voor het mandaat op voorwaarde dat zij in het academiejaar 2011-2012 de functie van opleidingsvoorzitter reeds uitoefenen. Kandidaten die op basis van deze uitzondering worden aangeduid als voorzitter vanaf het academiejaar 2012-2013, komen voor de daaropvolgende

nieuwe selectieprocedures verder in aanmerking voor zover zij de functie nog steeds uitoefenen.”

3.4. Op 20 april 2012 tekenen de drie representatieve vakorganisaties van de hogeschool bij de regeringscommissaris samen beroep aan tegen de door de raad van bestuur besliste niet-onderhandelde aanvulling van de toelatingsvoorwaarden voor de functie van opleidingsvoorzitter.

Op 24 april 2012 komt het HOC opnieuw samen. In het verslag van die vergadering wordt het volgende geacteerd:

“Protocol ‘invulling van de functies van vakgroepvoorzitter en opleidingsvoorzitter’

De afvaardiging van het personeel stelt vast dat niettegenstaande het protocol van akkoord de Raad van Bestuur uiteindelijk een gewijzigde tekst heeft goedgekeurd. Zij betreurt uitdrukkelijk deze handelswijze.

Volgens de vertegenwoordiging van het hogeschoolbestuur werd zonder afbreuk te doen aan de grond van het akkoord enkel een toevoeging aan de tekst gedaan om alle personeelsleden zo gelijk mogelijk te behandelen. Alle bestuursorganen met inbegrip van de vakorganisaties werden over deze intentie geïnformeerd.

Formeel maar ook inhoudelijk blijft dit volgens de afvaardiging van het personeel een wijziging van de tekst. Daarom aanzien zij het protocol niet lager als bindend. Een aangepast akkoord na heronderhandeling was op korte termijn mogelijk geweest.

De vertegenwoordiging van het hogeschoolbestuur herbevestigt dat het de bedoeling is en blijft om afgesloten protocols onverkort uit te voeren.”

3.5. Bij e-mailbericht van 6 mei 2012 geeft de regeringscommissaris te kennen niet bevoegd te zijn om als beroepsinstantie over beslissingen van de hogeschool uitspraak te doen.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4.1. In de memorie van antwoord betwist verwerende partij de ontvankelijkheid van het beroep, “gezien enerzijds het gebrek aan bewijs dat verzoe-

kende partij erkend is om in rechte op te treden als vakorganisatie, op basis van statuten die overeenstemmen met de thans voorgelegde bijlage 7 bij het verzoekschrift en anderzijds het gebrek aan bewijs nopens de juiste samenstelling van de organen en personen statutair bevoegd om namens verzoekende partij in rechte op te treden”.

4.2. Het auditoraatsverslag concludeert na een meticuleus onderzoek van de exceptie tot de verwerping ervan. Vervolgens reageert verwerende partij in de laatste memorie omtrent de ontvankelijkheid van het beroep met een uiteenzetting die aanvat met de woorden “Waar het de verwerende partij (nog) om gaat [...]”.

Hieruit leidt de Raad van State af dat verwerende partij de aspecten van haar exceptie die zij in de laatste memorie niet meer uitdrukkelijk vermeldt, ook niet langer handhaaft.

4.3. Alleszins de procesbekwaamheid en het belang van verzoeker worden niet (langer) betwist. Wel de procesbevoegdheid of hoedanigheid van zijn vertegenwoordigers.

Énige reden waarom verwerende partij tot in de laatste memorie aldus twijfels blijft hebben of het orgaan van het ACOD dat tot het instellen van huidig beroep besloot – het algemeen secretariaat van het ACOD – daartoe overeenkomstig de statuten bevoegd was en of dat orgaan volgens dezelfde statuten gerechtigd was daartoe een procesmandaat te verlenen aan de voorzitter van ACOD Onderwijs, is gelegen in haar vaststelling dat de bij het verzoekschrift neergelegde statuten is: “een uitgetikte tekst, zonder enige ‘voor conformiteit’ ondertekening, uitgaande van de daartoe bevoegde personen, leden van de vereniging”. De bewijswaarde van het stuk, zoals het voorligt, is volgens verwerende partij nihil.

Daarenboven betoogt verwerende partij dat in de wetgeving een wettelijk verplichte bekendmaking is opgenomen van de statuten hoofdens een erkende representatieve vakorganisatie. Zij verdedigt het standpunt dat, om tegenstelbaar te zijn, alleen zo aan de overheid bekendgemaakte statuten in aanmerking komen. Niet blijkt evenwel, dat verzoeker de wettelijk verplichte kennisgevingen heeft volbracht.

Beoordeling

5. Verzoeker, een feitelijke vereniging, mag enkel in rechte treden overeenkomstig de statuten die hij zichzelf, bij gebreke aan wettelijke voorschriften, heeft opgelegd.

6. In hoofde van een feitelijke vereniging bestaat geen verplichting om haar statuten, zo zij die al heeft, bekend te maken. Het algemeen procedurereglement schrijft evenmin voor dat de hoedanigheid van haar procesvertegenwoordiger aan de hand van welbepaalde officiële stukken wordt bewezen.

De bepalingen waaraan verwerende partij refereert – artikel 15 van de wet van 19 december 1974 ‘tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel’ en de artikelen 7 en 8 van het uitvoeringsbesluit van 28 september 1984 – hebben betrekking op de procedure tot erkenning van een vakorganisatie en zijn vreemd aan het deugdelijk bewijzen van de procesbevoegdheid van de organen van verzoeker in een annulatieprocedure bij de Raad van State. Verwerende partij betwist overigens niet dat het ACOD zetelt in haar HOC als erkende vakorganisatie. Zij brengt ook geen enkel gegeven bij dat ook maar enigszins doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van de neergelegde statuten en, bijgevolg, of verzoeker als feitelijke vereniging in rechte is getreden overeenkomstig zijn statutaire bepalingen.

7.1. Het artikel 20, e, van de door verzoeker als bijlage 7 bij het verzoekschrift neergelegde statuten bepaalt:

“Het algemeen secretariaat en het federaal uitvoerend bureau hebben de opdracht:

[...]

e. te beslissen tot het instellen van procedures en tussen te komen in procedures bij het Arbitragehof en de Raad van State en om de persoon of personen aan te duiden die de federale ACOD vertegenwoordig(t)en en deze zaken.”

7.2. Als bijlage 8 bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een uittreksel van het proces-verbaal van 1 juni 2012 van het algemeen secretariaat dat luidt:

“Het Algemeen Secretariaat van de Algemene Centrale der Openbare Diensten beslist overeenkomstig artikel 20, e van de statuten tot het instellen van een procedure tot nietigverklaring voor de Raad van State gericht tegen de beslissing van de Raad van Bestuur van de Hogeschool Gent van 18 april 2012 betreffende ‘Invulling van de functies van vakgroepvoorzitter en opleidingsvoorzitter’ (V/RVB/2012/DPO/3004).

Het Algemeen Secretariaat mandateert Hugo Deckers, voorzitter ACOD Onderwijs om de ACOD te vertegenwoordigen in het kader van dit verzoek tot nietigverklaring.”

Dit stuk doet ervan blijken wie verzoeker in deze zaak in rechte vertegenwoordigt.

Verwerende partij erkent voorts zelf, in voetnoot 2 van haar laatste memorie, dat deze bijlage door de voorzitter van het ACOD is ondertekend, zonder deze ondertekening nog in vraag te stellen.

7.3. Tot de aanstelling van de voorzitter van het ACOD is bijgevolg conform artikel 20 van de neergelegde statuten van het ACOD door het daartoe bevoegde orgaan beslist.

8. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

9. In het enige middel voert verzoeker de schending aan van artikel 281, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 ‘betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap’ (hierna: het hogescholendecreet), omdat over de bestreden overgangsmaatregel niet voorafgaandelijk werd onderhandeld in de schoot van het HOC. Het betreft nochtans, aldus verzoeker, een substantiële wijziging van het reglement omdat ze een vrijstelling invoert van een essentiële toelatingsvoorwaarde van opleidingsvoorzitter.

10. Verwerende partij betwist niet het feitelijk uitgangspunt van het middel; over de overgangsmaatregel is niet onderhandeld.

Ook spreekt zij niet tegen dat het reglement in kwestie als grondregeling onderhandelingsmaterie is, als bedoeld in artikel 281 van het hogescholendecreet. Volgens haar evenwel moet niet over elke wijziging van een reeds onderhandeld akkoord opnieuw onderhandeld worden en was *in casu* een nieuwe onderhandeling niet vereist:

“Verwerende partij betwist evident niet dat haar beslissing dd. 18 april 2012 in het algemeen genomen betrekking heeft op de organisatie van het administratief statuut van de personeelsleden (functies van vakgroepvoorzitter en opleidingsvoorzitter), en dat een dergelijke regeling krachtens artikel 2 § 1.1°, a van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbond van haar personeel onderhandeld moest worden.

Het betreft een substantieel vormvoorschrift, dat ook door verwerende partij werd nageleefd, getuige waarvan het protocol van akkoord van het hogeschoolonderhandelingscomité (stuk 2 adm. doss.).

In deze rijst enkel de vraag of elke wijziging aan een reeds onderhandeld akkoord eveneens onderhandeld dient te worden. Dit is niet het geval.”

Verwerende partij licht dit toe als volgt:

“13. Vaste rechtspraak van uw Raad stelt dat over een wijziging van een besluit waarover de overheid met de vakbonden reeds onderhandeld heeft, eveneens moet onderhandeld worden, tenzij de aangebrachte wijzigingen slechts betrekking hebben op het rechtzetten van een materiële vergissing, op een louter technische aanpassing, op een verduidelijking of een aanpassing aan een reglementaire bepaling die het bestuur geen keuze laat of op een inhoudelijke wijziging die, binnen de onderhandelde regeling, geen wezenlijke wijziging uitmaakt (zie R.v.St. nr. 182.028 dd. 14 april 2008 en R.v.St. nr. 180.043 dd. 25 februari 2008).

Het feit dat er verschillen bestaan tussen de tekst van het ontwerp en de definitieve versie, betekent op zich niet dat de geldende vormvoorschriften werden overtreden.

Dit zou slechts kunnen worden aangevoerd wanneer essentiële wijzigingen werden aangebracht (zie JANVIER, R. en HUMBLET, P., Ambtenarenrecht, I Vakbondsstatuut, administratieve rechtsbibliotheek, algemene reeks nr. 4, Die Keure, 1998, p.170, nr. 289 ; zie eveneens R.v.St. inzake Dumortier, nr. 3.027 dd. 4 januari 1954 ; R.v.St. inzake De Kerpel, Van Den Bergh en Verschoore, nr. 23.968 dd. 14 februari 1984 ; R.v.St. inzake Smeets & Lommaert, nr. 30.568 dd. 30 juni 1988 ; R.v.St. inzake Christelijke Centrale der Openbare Diensten, nr. 36.551 dd. 28 februari 1991).

14. Ter zake heeft verwerende partij slechts een overgangsmaatregel toegevoegd aan de toelatingsvoorwaarden van de functie van opleidingsvoorzitter, per definitie van tijdelijke aard, uitsluitend om tegemoet te komen aan de noden van de dienst, door ook praktijklectoren die reeds de functie van opleidingsvoorzitter uitoefenen tijdens het academiejaar 2011-2012 toe te laten tot de selectieprocedure.

Een dergelijke aanvulling met een tijdelijke overgangsmaatregel, houdt geen wezenlijke wijziging in van de inhoud van de bestaande regeling waarover een volledig akkoord bestond na onderhandeling met de vakorganisaties.

15. Bovendien, is de aangebrachte wijziging zeer beperkt, een louter gevolg van de bestaande situatie en concrete interne organisatie van de dienst, teneinde de bestaande opportuniteit van reeds opgebouwde ervaring in de in te vullen functie van opleidingsvoorzitter niet verloren te laten gaan, zoals ook gemotiveerd werd in de bestreden beslissing :

‘Ingaand op de vragen die daarover vanuit de basis zijn gesteld treft de raad van bestuur daarnaast volgende overgangsmaatregel betreffende de toelatingsvoorwaarden voor de functie van opleidingsvoorzitter.’

Een dergelijke tijdelijke overgangsmaatregel diende, wegens haar geringe impact en gebrek aan wezenlijke wijziging, niet opnieuw aan de syndicale

raadpleging onderworpen worden. Een dergelijke beslissing is ten andere niet eens te aanzien als een materie die als grondregeling kan worden gekwalificeerd in de zin van artikel 2 van de wet van 1974.

16. Overigens was dit ook de mening van verzoekende partij, gezien zowel in de e-mails dd. 05 april 2012 en 20 april 2012 (stukken 6 en 8 adm. doss.), als luidens het verslag van het hogeschoolonderhandelingscomité dd. 24 april 2012 (stuk 5 adm. doss.) uitdrukkelijk bevestigd wordt dat deze aanvulling bespreekbaar was en een aangepast akkoord binnen een korte termijn mogelijk was geweest. Méér nog, in de e-mail dd. 05 april 2012 uitgaande van de vakorganisaties wordt uitdrukkelijk bevestigd dat het om een vergetelheid gaat (stuk 8 adm. doss), welke derhalve overeenkomstig de vaste rechtspraak hierboven vermeld niet opnieuw aan syndicale onderhandeling onderworpen is.

De vakorganisaties waren aldus aanvankelijk slechts ontstemd over het feit dat de aanvulling niet aan een nieuwe onderhandeling was onderworpen, doch inhoudelijk bevestigden zij, bij herhaling, dat de toevoeging principieel niet op bezwaren stuitte en dat dezelfde toevoeging niet als een essentiële wijziging te aanzien is.

Het is pas in het huidige verzoekschrift tot nietigverklaring dat voor het eerst gesteld wordt dat deze wijziging substantieel zou zijn, meer nog dat deze wijziging op gespannen voet zou staan met het beginsel van de gelijke toegang tot het openbaar ambt.

Verwerende partij stelt evenwel vast dat een schending van het gelijkheidsbeginsel door schending van de gelijke toegang tot het openbaar ambt niet wordt ingeroepen door verzoekende partij in het inleidend verzoekschrift, zodat dit in de verdere loop van de procedure niet meer kan worden ingeroepen.”

In haar laatste memorie wijst verwerende partij er nog op dat de betwisting geen wijziging aan een protocol houdende een met de vakorganisaties tot stand gekomen akkoord betreft, maar wel een toevoeging op dat akkoord, waaromtrent zelf geen akkoord is tussengekomen. Zij legt er nogmaals de nadruk op, dat die wijziging in eerste instantie zeer wel bespreekbaar was voor de vakorganisaties, die er blijkens het neergelegde e-mailverkeer geen enkel inhoudelijk probleem mee hadden.

Beoordeling

11. Luidens het aangevoerde artikel 281, § 1, eerste lid, van het hogescholendecreet wordt in het hogeschoolonderhandelingscomité “onderhandeld over de aangelegenheden, bedoeld in en krachtens de artikelen 2, 6, 9 en 11 van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, in zoverre deze betrekking hebben op de hogeschool”. Bij de aangelegenheden, bedoeld in artikel 2 van de bedoelde wet van 19 december 1974, behoren de grondregelingen ter zake van het administratief statuut. Het is niet betwist dat het reglement in kwestie betrekking heeft op zo een grondregel in verband met het administratief statuut en dat over dergelijke regeling bijgevolg in beginsel onderhandeld moest worden. Het betreft een substantieel vormvoorschrift.

12. Over een wijziging aan een reglement waarover de overheid met de vakbonden onderhandeld heeft, moet eveneens worden onderhandeld, tenzij de aangebrachte wijziging slechts betrekking heeft op het rechtzetten van een materiële vergissing, op een louter technische aanpassing, op een verduidelijking of een aanpassing aan een reglementaire bepaling die het bestuur geen keuze laat of op een inhoudelijke wijziging die, binnen de onderhandelde regeling, geen wezenlijke wijziging uitmaakt.

Rekening houdend met de principiële verplichting tot raadpleging, valt het aan verwerende partij toe om aan te tonen dat de nieuw aangebrachte wijzigingen niets meer zijn dan rechtzettingen, verduidelijkingen of aanpassingen als bedoeld hiervóór.

13. Verwerende partij beweert niet dat de toevoeging van een overgangsmaatregel in de toelatingsvoorwaarden voor de functie van opleidingsvoorzitter hetzij de rechtzetting beoogt van een vergissing, hetzij slechts een technische verbetering is van de oorspronkelijke tekst. Evenmin betreft het een optie waarvoor het bestuur geen keuze is gelaten.

14. De Raad van State kan verwerende partij niet bijvallen in haar zienswijze dat de impact van de toegevoegde overgangsmaatregel zeer gering is en dus geen wezenlijke wijziging meebrengt van de oorspronkelijk onderhandelende regeling.

Wat hier als bestreden beslissing voorligt is integendeel een afwijking van een essentiële toelatingsvoorwaarde voor de functie van opleidingsvoorzitter, namelijk de eis om ten minste voor 60% benoemd of aangesteld te zijn in één van de opgesomde ambten.

Dat het hier om een ‘tijdelijke’ wijziging van een reeds onderhandelend akkoord zou gaan, zoals verwerende partij betoogt, doet aan die wettelijke verplichting hoegenaamd geen afbreuk. Dat ‘tijdelijk’ karakter moet ook worden genuanceerd, want de zittende voorzitters mogen de voor hen geschreven afwijkende regeling genieten zolang zij voorzitter blijven – ook na het academiejaar 2012-2013.

15. Ter verantwoording voor het negeren van die rechtens opgelegde verplichting wordt door verwerende partij geen zichtbare, afdoende verklaring opgegeven, op een niet onderbouwde referentie in de memorie van antwoord aan de noden van de dienst na. Verzoeker van zijn kant zet geloofwaardig uiteen dat de drie vakorganisaties, blijkens het e-mailverkeer waarop verwerende partij alludeert, niet *a priori* afkerig stonden tegen een aanpassing van de toelatingsvoorwaarden, maar dat dit geenszins betekent dat zij het eens waren met welbepaald deze volgens hen *ad hominem* geschreven overgangsmaatregel. Dat zij per e-mail van 5 april 2012 een aanvulling voor vergeten elementen bespreekbaar noemen vormt dan ook geen bewijs voor het al dan niet wezenlijk karakter van de uiteindelijk goedgekeurde wijziging en geeft ook geen dispensatie aan verwerende partij om niet langer te moeten onderhandelen. Integendeel, nog daargelaten dat de auteur van de bewuste e-mail uitdrukkelijk stelt niet voor het ACOD te spreken, was het precies een samenkomst van het HOC waarop in de e-mail wordt aangedrongen:

“Geachte heer directeur

Beste Bert

Zoals beloofd heb ik getracht de collega's te bereiken.

De collega's van ACOD zijn op dit moment onbereikbaar.

Samen met Louis stel ik voor dat het HOC samenkomt om de nieuwe (eventueel vergeten) elementen te bespreken.

Er kan op dat ogenblik worden gekeken of / hoe het protocol kan worden gecorrigeerd/uitgebreid/aangepast...

Met vriendelijke groet.”

16. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de raad van bestuur van de Hogeschool Gent van 18 april 2012 betreffende de ‘Invulling van de functies van vakgroepvoorzitter en opleidingsvoorzitter’ (V/RVB/2012/DPO/3004), in de mate dat in punt 1.2.1.2. Toelatingsvoorwaarden voor de functie van opleidingsvoorzitter ten gunste van de zittende voorzitters een overgangsmaatregel wordt ingevoerd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 mei 2013,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Johan Lust